Hoerenleven in Afrika...

door: Nanette K.

De laatste jaren gaat het niet zo goed in de bizniz. De verdiensten zijn gedaald, terwijl de beroepskosten zijn gestegen. Hoe zou dat nu komen? Zijn er minder klanten, of geven ze minder uit? Zijn exploitanten de profiteurs, of de belastingdienst? Is er te veel concurrentie? Buitenlandse vrouwen? Wanneer zij oprotten, dan hebben wij tenminste weer een goede boterham op de plank. Zij werken toch onder de prijs, wil ik nog klanten krijgen dan ben ik verplicht om ook mijn prijzen aan te passen. Maar IK moet tegelijkertijd belasting betalen en dat hoeft ZIJ niet. Over het laatste punt wil ik het hier hebben.

Buitenlandse vrouwen die in Nederland in de prostitutie werken. De concurrent uit Latijns- Amerika, Afrika en Thailand. Wat zijn dat voor gebieden waar die vrouwen vandaan komen? Wat is hun achtergrond? Voor ons allemaal een raadsel, maar wanneer je luistert en je een beetje inleeft dan kom je toch wel iets te weten.

Zo ben ik enkele malen in Afrika geweest. Nee: dat ziet er niet uit als op TV, waar kindertjes op de grond liggen en verhongeren. Zeker, er is armoede maar dat hoeft niet af te doen aan het plezier dat de mensen daar kunnen hebben. Daar mogen wij best een voorbeeld aan nemen.

Het afgelopen jaar ben ik naar West Afrika gegaan. En daar wil ik jullie, op deze bladzijde van de Vluggertjes, ook mee naartoe nemen Om eens een kijkje te nemen hoe je daar als hoer leeft

Het is februari. In Nederland is het vriezend koud, hier is het gloeiend warm: ruim 35 graden. Ik hou van de warmte, de rommeligheid en de vrolijkheid van Afrika. De mensen zijn aardig en lachen me toe. Vanavond ga ik uit; op zoek naar iemand die ik nog ken van vroeger.

Het hotelletje is snel gevonden; de kamer is goedkoop maar toch schoon. De "van" is aan en een vleugje tocht waait om me heen. De geur van Afrika... fantastisch.

Even douchen, op bed wat uitrusten, optutten en dan doe ik de deur achter me dicht en ga de straat op. Het is snel donker geworden.

Op zoek naar wat eten loop ik richting John Quai, het 'red-light' district van de stad. Daar is het druk. Het ruikt er naar gegrild vlees, vermengd met verbrand hout en uitlaatgassen. Auto's en brommers passeren. Tientallen eettentjes zijn verlicht met olielampjes. Vrouwen staan op straat, ze kletsen met elkaar.

Ik stap een bar binnen en bestel koud bier. In de bar zijn alleen vrouwen. Opgedoft, de een nog mooier dan de ander. Ze kletsen met elkaar en hangen een beetje rond. Het meisje naast me begint tegen me te praten. Ze komt uit Nigeria en is zeker een kop groter als ik, terwijl ik al 1,74 ben. We stellen ons voor, ze heet Vivianne. Ze is aardig en we kletsen wat. Geen klanten vanavond, maar de huur van haar kamer moet toch betaald worden. Zo is het de hele week al, zegt ze. Vorige week kreeg ze nog *f*35,- van een duitser, en ze hoefde er niets voor te doen. Blanke mannen zijn gewild maar schaars. "Ze zijn aardig en hebben tenminste geld", zegt ze. Samen met haar vriendin gaan we naar een, zoals zij het noemt, 'white man's bar'. We komen binnen. Drie blanke mannen aan de bar, omgeven door vijf vrouwen. Verderop zijn twee duitsers aan het biljarten. We kijken even en gaan naar de flipperkast. We spelen een spel en besluiten weer terug te gaan. Hier is geen handel.

Teruggekomen zitten er twee fransmannen aan de bar. Ze willen ons meenemen naar een nachtclub om te dansen. We gaan mee, maar ook in de nachtclub zit het vol vrouwen die aan de bar, bij de toiletten en op de dansvloer hangen.

Weer een slechte avond: te weinig mannen en veel te veel vrouwen. De toekomst ziet er niet veel beter uit, maar we leven bij de dag De verveeldheid druipt van de vrouwen af. Op het moment dat een nieuwe man binnenkomt stormen al vier vrouwen op hem af. Je hebt niet veel nodig om te overleven in Afrika, maar dit is wel erg moeilijk.

Ik moet terug naar Nederland. Vivianne vraagt of ze met me mee kan. Het werk in Nederland is vast veel beter; veel leukere mannen en goud geld te verdienen. Dat is ook zo, zeker wanneer je het door haar ogen bekijkt. Er is teleurstelling in haar ogen wanneer ik zeg dat het niet kan. Ik probeer haar op te peppen door te zeggen dat het in Nederland ijskoud is. Het helpt een beetje. We nemen afscheid en ik beloof haar te schrijven en foto's te sturen.

Stel je eens voor in haar schoenen. Je bent jong, ondernemend en je ziet er goed uit. Je hebt in alle grote steden van West Afrika gewerkt. Je bent er niet echt rijker van geworden. Je droomt van Europa waar veel geld te verdienen is, je hebt niet veel te verliezen. Je wilt later een eigen zaakje beginnen. Misschien wordt je niet toegelaten, en wanneer je wel wordt toegelaten kun je gesnapt en teruggestuurd worden. Ach, je was uiteindelijk toch van plan om terug te gaan. Het enige dat je mist is je familie, maar die zie je later wel weer. Zou je dan niet dezelfde keuze maken? Zitten we eigenlijk niet allemaal in hetzelfde schuitje?

ZIEKTEKOSTENVERZEKERING

Door: Q

Volgens de wet heeft iedereen in Nederland recht op een ziektekostenverzekering. Hoe zit dat nou bij onze beroepsgroep vraag je je misschien af. Als straks de wet (250 bis) gewijzigd gaat worden komen er een heleboel dingen op ons af die nieuw zijn.

Omdat we door de belastingdienst gezien worden als zelfstandig ondernemers zijn we niet verplicht verzekerd via het ziekenfonds. We komen daarom in aanmerking voor een partikuliere verzekering.

Wanneer je niet verzekerd bent in Nederland en je belandt in het ziekenhuis, dan kost dit je minstens 900,- per dag. Dit is alleen nog maar de verzorging. Ook wanneer je medicatie nodig hebt, dan wordt dit door de verzekering vergoed.

Er zijn veel verzekeringsmaatschappijen. Ze bieden verschillende ziektekostenverzekeringen tegen verschillende prijzen. Je kunt vaak kiezen tot welk bedrag je je wilt laten verzekeren, en hoe hoog je eigen risico wordt. Het eigen risico is het bedrag dat je zelf moet betalen. Alle kosten die je maakt die hoger uitvallen dan het eigen risico, worden vergoed. Hoe hoger je eigen risico, hoe lager je premie. Wat je aan premie moet betalen hangt af van je ziekteverleden en/of ziekten die je nu onder de leden hebt.

Op de aanvraag-formulieren wordt in de meeste gevallen gevraagd naar je beroep. Al zijn we dan legaal en tellen we mee voor de belastingdienst, de meeste mensen weten niets tot weinig van prostitutie en barsten van de vooroordelen. Daardoor kan het voorkomen dat je alleen op dat feit afgerekend wordt. Het kan dan slimmer zijn om te zeggen dat je free-lancer bent of iets van dien aard.

Wanneer je verdere vragen hebt, hierover of over andere onderwerpen, dan kun je ons bellen: **06 - 320 230 60.**